

ב. "זטלכנה נטויות גראן", שהיו מהלכות עקב בצד גודל. יש אשר תסבב הגאהו זאת כל הקומה של האדם, עד שתעורר כי'כ את עיניו, עד שלא ימצא בנסיבות שום חסרונו ושום רעיון שיזקיק אותו להתחבר לזולתו, מ"מ בעצמו ירגיש שיש בו הצד שפל ואנד עליון, דהיינו חלק הגוף החומרិ שכל החושים והנטיות הגסות נטמכים עליו, וחילק העליון, הצד השכל, שرك ע"י ההשפעה הטובה שהצד השכל משפיע על יתר הcheinות הגוףניים, בשביל כך נעשה האדם כולו שלו. והנה הראש, שהוא מכובן אל השכל, כי' שיש רעיון תכני באדם, שגופו צריך הוא להיות מושפע מהנהגת השכל והכרעתו, אז אותה הנטייה בעצמה לא תתן להשתפה באדם, הנטייה ללכנת נטווי גראן, בהרמת ראש, בתנועה המורה מניעת צורך של הראש להזעיק בהשגת מושטר הcheinות השלוטים בכל מלא החומר. והנה כל זמן שהאדם מרגיש בעצמו שליטו השכל, אפילו השכל שלו עצמו, הוא צריך להיות מתפשט ג'יכ עלcheinות הגוףניים שלו, אז כבר מtgtלה ברגעינו סדר שלו של מטרות, של רעיונות חדשים, שהוא ארייך להשיגם, עד שימצא בעצמו תמיד שהוא עולה במעלה יותר שלמה ממנו שהיינו עומדים עליה בתחילת, דהיינו שליטו השכל על חומרו הוא במעלה יותר שלמה ממה שהיתה אצלו בתחילת. לזאת יתעורר בו כח הזריזות הפנימית, שנמצא הוא קשור באיזו רדיפה מוסרית; מה שא'יכ כשהגאהו הגסה מגיעה עד קצה גבולה, עד שלא די שלא ימצא בעצמו האדם שום חסרונו שיזקיקו להיות עבورو נטפל לזולתו התחרחות של ריאות, אלא שאפילו חלקיו עצמו, ימצא שככל אחד מהם בפ"ע הוא עולם שלו שאינו נזק במאמה לזולתו. אז יתרום הראש בנטית גראן, גמר חותמה של הרשעה הגוףנית. אז כבר בטלו כל האידיאלים, אין שום מגמה והתרומות, וממילא אין לאדם זה כי'ahn ההנאות של חי' השעה. אז המנוחה של העצלות, הטעעה על יסוד הרשע של הגאה, מלפפת אותו. וזה חולך מהלך איום, ומתבצע בשיטה קבועה, שעוקרת כל מהלך החיים של יסוד האורה האלhit של התורה כולה, הבאה לצרף את הבריות ולהרים משפלותם אל רוממות המעלת האצילה. ובזה האומה מתמוטטת, כי מאבדת את יסוד סגולתה וכחיה הפנימי, הטעעה בקרבה מראש צוריהם, שהיא הפך הגאה המאושה של נטיית גראן והילוך עקב בצד גודל, מראש עזיבת כל רעיון מרומם, הדורש העתקת ערך, הגורר ג'יכ נטיית זריזות של העתקת מקום בתנועה מהירה וזריזות, ההיפוך מהליכת עקב בצד גודל.